

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 91/271/ЕИО

от 21 май 1991 година

относно пречистването на отпадъчни води от населените места

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаването на Европейската икономическа общност, и в частност член 130 У,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽²⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽³⁾,

като има предвид, че резолюцията на Съвета от 28 юни 1988 г. за защита на Северно море и другите води на Общността ⁽⁴⁾ призовава Комисията да представи предложения относно необходимите мерки на равнище Общност в областта на пречистването на градските отпадъчни води;

като има предвид, че замърсяването, причинено от недостатъчното пречистване на отпадъчните води в държава-членка често влияе върху водите на други държави-членки и че в резултат, съгласно член 130 Т, се налага действие на равнище Общност;

като има предвид, че за да се избегнат вредните последици за околната среда поради изливането на недостатъчно пречистени градски отпадъчни води, по принцип е необходимо същите води да се подложат на вторично пречистване;

като има предвид, че е необходимо да се изисква по-строго пречистване в чувствителните зони, докато първично пречистване може да се приеме за подходяща в по-слабо чувствителните зони;

като има предвид, че промишлените отпадъчни води, които проникват в канализационните системи, както и отвеждането на отпадъчните води и утайки, изхвърляни от станциите за пречистване на градските отпадъчни води, трябва да станат предмет на общи правила, правилници и/или специални разрешения;

като има предвид, че биоразложимите промишлени отпадъчни води, произлизащи от някои промишлени отрасли, които не преминават през станциите за пречистване на градските отпадъчни води, преди да бъдат изхвърлени във водите в приемниците, трябва да са предмет на подходящи изисквания;

⁽¹⁾ ОВ С 1, 4.01.1990 г., стр.20.

ОВ С 287, 15.11.1990 г., стр.11.

⁽²⁾ ОВ С 260, 15.10.1990 г., стр.185.

⁽³⁾ ОВ С 168, 10.07.1990 г., стр.36.

⁽⁴⁾ ОВ С 209, 9.08.1988 г., стр.3.

като има предвид, че рециклирането на утайките от пречистването на отпадъчните води трябва да се насърчава; като има предвид, че изливането на утайки в повърхностните води трябва постепенно да бъде премахнато;

като има предвид, че е необходимо да се наблюдават пречиствателните станции, водите в приемниците и изливането на утайки, за да се направи така, че околната среда да бъде предпазена от отрицателните въздействия на изливането на отпадъчните води;

като има предвид значението от осигуряването на информация за обществото, под формата на периодични доклади, относно изливането на градски отпадъчни води и утайки;

като има предвид, че държавите-членки трябва да изготвят и представят на Комисията национални програми с оглед изпълнението на настоящата директива;

като има предвид, че следва да се учреди Комитет за подпомагане на Комисията по въпросите, свързани с изпълнението на настоящата директива и нейното привеждане в съответствие с техническия прогрес,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива се отнася за събирането, пречистването и изливането на градски отпадъчни води, както и пречистването и изливането на отпадъчни води, произхождащи от някои промишлени отрасли.

Настоящата директива има за цел опазване на околната среда от вредните последици, причинени от изливането на споменатите по-горе отпадъчни води.

Член 2

По смисъла на настоящата директива:

- 1) „градски отпадъчни води” са битовите отпадъчни води или смес от битови отпадъчни води и промишлени отпадъчни води и/или дъждовни води;
- 2) „битови отпадъчни води” са отпадъчните води, изпускани от жилищни помещения и учреждения и съдържащи главно продукти на човешкия метаболизъм и на битовите дейности;
- 3) „промишлени отпадъчни води” са всички отпадъчни води, изпускани от помещения, ползвани с търговска или промишлена цел, освен битовите отпадъчни води и дъждовните води;
- 4) „агломерация” е зона, в която съсредоточаването на населението и/или стопанските дейности е достатъчно, за да е възможно да се събират градските отпадъчни води, да се отвеждат към пречиствателна станция или пункт за окончателно изливане;

- 5) „канализационна система” е система от канали, която събира и отвежда градските отпадъчни води;
- 6) „еквивалент жители (ЕЖ)” са биоразградими органични вещества, за които биохимичната необходимост от кислород за пет дни (БПК5) е 60 грама дневно;
- 7) „първично пречистване” е пречистването на градските отпадъчни води с физически и/или химически методи, включващи утаяване на твърдите вещества в суспензия или други методи, чрез които БПК5 на входящите отпадъчните води се понижава най-малко с 20% преди изливането, а общото количество твърди вещества в суспензия във входящите отпадъчни води - най-малко с 50%;
- 8) „вторично пречистване” е пречистването на градските отпадъчни води чрез метод, който по начало включва биологична обработка с вторично утаяване, или чрез друг метод, който позволява да се спазват условията в таблица 1 от Приложение I;
- 9) „подходящо пречистване” е пречистването на градските отпадъчни води чрез всеки метод и/или система за отвеждане, които позволяват на водите в приемниците на отпадъчните води да отговарят на възприетите цели за качество, както и да отговарят на съответните разпоредби на настоящата директива и на други директиви на Общността;
- 10) „утайки” са отпадъчните утайки, пречистени или непрочистени, произлизащи от пречиствателни станции за градски отпадъчни води;
- 11) „еутрофизация” е обогатяване на водата с допълнителни елементи, по-специално съединения на азота и/или фосфора, предизвикващи ускорено развитие на водорасли и растения от висши видове, което води до нежелано нарушаване на равновесието на наличните водни организми и влошаване качеството на водата;
- 12) „устие” е преходната зона в устието на воден път (*) между сладките води и крайбрежните води. Държавите-членки установяват външните граници (морски) на устията за целите на настоящата директива, в рамките на програмата за прилагане, в съответствие с член 17, параграф 1 и 2;
- 13) „крайбрежни води” са водите, разположени извън линията на отлив на морето или от външната граница на устие.

Член 3

1. Държавите-членки следят за това, всички агломерации да бъдат съоръжени с канализационни системи за градски отпадъчни води:

(*) Във варианта на френски език е „cours d'eau” (воден път), а във варианта на английски език – „river” (река) (бел. юрид. ред.).

- най-късно до 31 декември 2000 г. за тези, чийто еквивалент жители (ЕЖ) е над 15 000,
и
- най-късно до 31 декември 2005 г. за тези, чийто ЕЖ е между 2 000 и 15 000.

За изливането на градски отпадъчни води в приемници, считани като „чувствителни зони” по смисъла на член 5, държавите-членки следят за това, канализационните системи да бъдат инсталирани най-късно до 31 декември 1998 г. за агломерациите, чийто ЕЖ е над 10 000.

Когато инсталирането на канализационна система не е оправдано било защото не е в интерес на околната среда, било и поради прекомерно високата ѝ стойност, се използват индивидуални системи или други подходящи системи, осигуряващи еднакво равнище на опазване на околната среда.

2. Канализационните системи, описани в параграф 1, трябва да отговарят на изискванията на Приложение I, точка А. Тези изисквания могат да бъдат изменяни и допълвани съгласно процедурата, предвидена в член 18.

Член 4

1. Държавите-членки следят за това, градските отпадъчни води, които влизат в канализационните системи, преди изливането им да бъдат подложени на вторично пречистване или на друга равностойна обработка при следните условия и ред:

- най-късно до 31 декември 2000 г. за всички изливания, произлизащи от агломерации с ЕЖ над 15 000,
- най-късно до 31 декември 2005 г. за всички изливания, произлизащи от агломерации с ЕЖ между 10 000 и 15 000,
- най-късно до 31 декември 2005 г. за изливанията в сладки води и устия, произлизащи от агломерации с ЕЖ между 2 000 и 10 000.

2. Изливанията на градски отпадъчни води във високопланински води (с надморска височина над 1 500 метра), където е трудно да се приложи ефикасна биологическа обработка поради ниските температури, могат да бъдат подлагани на по-слабо пречистване от предписаното в параграф 1 при условие, че задълбочени проучвания показват, че тези изливания не нарушават околната среда.

3. Изливанията от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, визирани в параграф 1 и 2, отговарят на изискванията на Приложение I, точка Б. Тези изисквания могат да бъдат изменяни и допълвани съгласно процедурата, предвидена в член 18.

4. Притокът, изразена в ЕЖ, се изчислява на базата на максималното средно седмично количество органични вещества, постъпващо в пречиствателната станция през годината, с изключение на необичайните ситуации като предизвиканите от силни дъждове.

Член 5

1. За целите на параграф 2 държавите-членки установяват до 31 декември 1993 г. чувствителните зони въз основа на определените в Приложение II критерии.

2. Държавите-членки следят за това, градските отпадъчни води, които влизат в канализационните системи, преди изливането им в чувствителни зони да бъдат подлагани на по-строго пречистване от предвиденото в член 4, най-късно до 31 декември 1998 г. за всички изливания, произлизащи от агломерации с ЕЖ над 10 000.

3. Изливанията, произлизащи от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, посочени в параграф 2, отговарят на съответните изисквания от Приложение I, точка Б. Тези изисквания могат да бъдат изменяни и допълвани съгласно процедурата, предвидена в член 18.

4. Въпреки това, условията, предявявани към пречиствателна станция съгласно параграф 1 и 2, не се прилагат по необходимост за чувствителните зони, ако може да се докаже, че минималният процент на снижение на общия приток органични вещества, навлизащи във всички пречиствателни станции за градски отпадъчни води от тази зона, достига най-малко 75% от общото количество фосфор и най-малко 75% от общото количество азот.

5. За изливанията от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, разположени в съответните водосборни басейни на чувствителните зони и които допринасят за замърсяването на тези зони, се прилагат параграфи 2, 3 и 4.

Когато водосборните басейни, посочени в първа алинея, се намират изцяло или отчасти в друга държава-членка, се прилага член 9.

6. Държавите-членки следят за това, списъкът на чувствителните зони да се преразглежда най-малко на всеки четири години.

7. Държавите-членки следят за това, зоните, установени като чувствителни в резултат на преразглеждането по параграф 6, да отговарят на посочените по-горе изисквания в срок от седем години.

8. Държава-членка не е длъжна да установи чувствителни зони по смисъла на настоящата директива, ако извършва върху цялата си територия пречистването, предвидено в параграфи 2, 3 и 4.

Член 6

1. За целите на параграф 2 държавите-членки могат да установят най-късно до 31 декември 1993 г. по-слабо чувствителни зони въз основа на определените в Приложение II критерии.

2. Изливанията на градски отпадъчни води, произхождащи от агломерации, чийто ЕЖ е между 10 000 и 150 000, в крайбрежни води и между 2 000 и 10 000 в устия (естуари), разположени във визираните в параграф 1 зони, могат да се подлагат на по-слабо пречистване от предвиденото в член 4 с уговорката, че:

- тези изливания са претърпели най-малкото първичното пречистване, определено в член 2, параграф 7, в съответствие с процедурите за контрол, установени в Приложение I, точка Г,

- задълбочени изследвания показват, че тези изливания не вредят на околната среда.

Държавите-членки представят на Комисията цялата информация, необходима за тези проучвания.

3. Ако Комисията прецени, че условията, провъзгласени в параграф 2, не са изпълнени, тя представя на Съвета подходящо предложение.

4. Държавите-членки следят за това, списъкът на по-слабо чувствителните зони да се преразглежда най-малко на всеки четири години.

5. Държавите-членки следят за това, зоните, които отпадат от списъка на по-слабо чувствителните зони, да отговарят на необходимите изисквания по член 4 и 5 в срок от седем години.

Член 7

Държавите-членки следят за това, най-късно до 31 декември 2005 г. градските отпадъчни води, постъпващи в канализационната система, преди изливането да подлежат на подходяща обработка, съгласно определената в член 2, точка 9, в следните случаи:

- изливания в сладки води и в устия (естуари), произхождащи от агломерации с ЕЖ под 2 000,

- изливания в крайбрежни води, произхождащи от агломерации с ЕЖ под 10 000.

Член 8

1. Държавите-членки могат в изключителни случаи, дължащи се на технически проблеми, и в интерес на групи от населението, определени по географски признак, да подадат специално искане до Комисията с оглед да получат по-дълъг срок за спазване на член 4.

2. Това искане, което трябва да бъде надлежно мотивирано, излага срещаните технически проблеми и предлага програма за действия съгласно подходящ график за изпълнение, с оглед постигане целта на настоящата директива. Този график се включва във визираната в член 17 програма за изпълнение.

3. Могат да се приемат само технически мотиви, а по-дългият срок, визиран в параграф 1, не може да е след 31 декември 2005 година.

4. Комисията разглежда това искане и взема подходящи мерки, съгласно предвидената в член 18 процедура.

5. При извънредни обстоятелства, когато може да се докаже, че по-дълбоко пречистване няма положителен ефект върху околната среда, изливните води в по-слабо чувствителни зони, произхождащи от агломерации с ЕЖ над 150 000, могат да бъдат подлагани на предвиденото в член 6 пречистване на отпадъчни води, произлизащи от агломерации с ЕЖ между 10 000 и 150 000.

При подобни обстоятелства държавите-членки предварително предоставят на Комисията съответната документация. Комисията проучва положението и взема подходящи мерки, съгласно предвидената в член 18 процедура.

Член 9

Когато води, попадащи под юрисдикцията на държава-членка, са подложени на неблагоприятното въздействие на градски отпадъчни води, изхвърляни от друга държава-членка, държавата-членка, чиито води са засегнати, може да съобщи тези факти на другата държава-членка и на Комисията.

Заинтересованите държави-членки организират, по целесъобразност, заедно с Комисията, необходимото съгласуване за установяване на съответните изливания и за вземане на мерки при източника им, с цел спазване на настоящата директива.

Член 10

Държавите-членки следят за това, пречиствателните станции за градски отпадъчни води, изградени за спазване на изискванията на член 4, 5, 6 и 7, да се проектират, изграждат, експлоатират и поддържат по начин, осигуряващ достатъчна производителност при всички нормални климатични условия на мястото, където са разположени. При проектирането на тези инсталации следва да се държи сметка за сезонните колебания на притока органични вещества.

Член 11

1. Държавите-членки следят за това, най-късно до 31 декември 1993 г. изливането на промишлени отпадъчни води в канализационните системи и в пречиствателните станции за градски отпадъчни води да бъде подложено на предварително регламентиране и/или специални разрешения от страна на компетентните власти или подходящи органи.

2. Регламентирането и/или специалните разрешения трябва да отговарят на изискванията на Приложение I, точка В. Тези изисквания могат да се изменят и допълват, съгласно процедурата, предвидена в член 18.

3. Регламентирането и специалните разрешения редовно се преразглеждат и, при нужда, се осъвременяват.

Член 12

1. Пречистените отпадъчни води се използват повторно, когато това се сметне за подходящо. Пътищата за отвеждане трябва да намаляват до минимум отрицателните последици за околната среда.

2. Компетентните органи или съответните органи следят за това, изливането на отпадъчните води, произхождащи от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, да бъде подложено на предварително регламентиране и/или специални разрешения.

3. Предварителното регламентиране и/или специални разрешения, отнасящи се до изливането на води, произхождащи от пречиствателни станции за градски отпадъчни води, и отнасящи се съгласно параграф 2 до агломерации с ЕЖ между 2 000 и 10 000, в случая на изливане в сладки води и устия на реки, и с ЕЖ от 10 000 и повече, за всички останали случаи, трябва да осигуряват необходимите условия за съответствие с релевантните изисквания на Приложение I, точка Б. Тези изисквания могат да се изменят и допълват съгласно процедурата, предвидена в член 18.

4. Регламентирането и/или разрешенията редовно се преразглеждат и, при нужда, се осъвременяват.

Член 13

1. Държавите-членки следят за това, най-късно до 31 декември 2000 г. биоразградимите промишлени отпадъчни води, произлизащи от инсталациите на изброените в Приложение III промишлени отрасли, които, преди да бъдат изхвърлени във водите в приемници, не преминават през пречиствателните станции за градски отпадъчни води, да съответстват, преди изливането им, на условията, определени в предварителното регламентиране и/или разрешения на компетентните власти или подходящите органи, за всички води, изхвърляни от инсталации с проектен ЕЖ 4 000 или повече.

2. Най-късно до 31 декември 1993 г. компетентните органи или подходящият орган на всяка държава-членка определят изискванията за изливане на тези отпадъчни води според естеството на съответния промишлен отрасъл.

3. Комисията сравнява изискванията на държавите-членки най-късно до 31 декември 1994 г. Тя публикува заключенията си в доклад и, при необходимост, дава подходящо предложение.

Член 14

1. Утайките от пречистването се използват, когато това се окаже подходящо. Пътищата за отвеждане трябва да намаляват до минимум отрицателните последици за околната среда.

2. Компетентните власти или съответните институции следят за това, най-късно до 31 декември 1998 г., изливането на утайки от пречистването, произлизащи от пречиствателни станции за градски отпадъчни води, да бъде регламентирано или подложено на регистрационен или разрешителен режим.

3. Държавите-членки следят за това, най-късно до 31 декември 1998 г. изливането на утайки от пречистването в повърхностни води чрез изливане от кораби, отвеждане с тръби или по всякакъв друг начин да бъде преустановено.

4. До прекратяването на методите за изливане, посочени в параграф 3, държавите-членки следят общото количество токсични, неотстраними или биоакумулиращи се вещества, съдържащи се в изливания в повърхностните води утайки, да подложи на разрешителен режим и на постепенно намаляване.

Член 15

1. Компетентните органи или съответните институции наблюдават:

- изливанияте води от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, за да проверят съответствието им с изискванията на Приложение I, точка Б, съгласно процедурите за контрол, определени в Приложение I, точка Г,
- количеството и състава на утайки от пречистването, изливани в повърхностни води.

2. Компетентните органи или съответните институции наблюдават водите, приемащи излети води, произлизащи от пречиствателни станции за градски отпадъчни води, и пряко изливани води, описани в член 13, когато има опасения за сериозни отрицателни въздействия върху околната среда на приемника.

3. В случай на изливане на води съгласно разпоредбите на член 6 и в случай на изливане на утайки в повърхностни води държавите-членки установяват наблюдение и извършват евентуално необходимите изследвания, за да гарантират, че това изливане или отвеждане не вреди на околната среда.

4. Данните, получени от компетентните органи или съответните институции, съгласно параграф 1, 2 и 3, се съхраняват от държавата-членка и се предоставят на разположение на Комисията в срок от шест месеца, считано от получаването на искане по този повод.

5. Ръководните принципи за визираното в параграф 1, 2 и 3 наблюдение могат да се определят съгласно процедурата, предвидена в член 18.

Член 16

Без да се нарушава прилагането на Директива 90/313/ЕИО на Съвета от 7 юни 1990 г. за свободния достъп до информация в областта на околната среда ⁽¹⁾ държавите-членки следят за това, съответните органи или институции да публикуват на всеки две години доклад за състоянието на отвеждането на градските отпадъчни води и утайки в техния отрасъл. Държавите-членки предават на Комисията тези доклади веднага след тяхното публикуване.

⁽¹⁾ ОВ L 158, 23.06.1990 г., стр.56.

Член 17

1. Държавите-членки изготвят най-късно до 31 декември 1993 г. програма за изпълнение на настоящата директива.
2. Държавите-членки предоставят на Комисията най-късно до 30 юни 1994 г. информацията във връзка с програмата.
3. При необходимост държавите-членки предават на Комисията на всеки две години, най-късно до 30 юни, осъвременените информации, посочени в параграф 2.
4. Методите и моделите за представяне, подлежащи на утвърждаване, на докладите за националните програми се определят съгласно процедурата, предвидена в член 18. Всяко изменение и допълнение на тези методи и модели на представяне се приема съгласно същата процедура.
5. Комисията извършва на всеки две години преглед и оценка на информацията, която е получила съгласно параграф 2 и 3 и публикува доклад на тази тема.

Член 18

1. Комисията се подпомага от комитет, съставен от представителите на държавите-членки и председателстван от представителя на Комисията.
2. Представителят на Комисията представя на Комитета проект за необходимите мерки. Комитетът изразява своето становище по този проект в срок, който председателят може да определи в зависимост от спешността на разглеждания въпрос. Становището се приема с мнозинството, предвидено в член 148, параграф 2 от Договора за приемането на решения, които Съветът е призван да взема по предложение на Комисията. По време на гласуването в комитета гласовете на представителите на държавите-членки се подлагат на претеглянето, определено в посочения по-горе член. Председателят не участва в гласуването.
3. а) Комисията взема решение по предложените мерки, когато те са в съответствие със становището на Комитета.

б) Когато предлаганите мерки не съответстват на становището на Комитета или при липса на становище, Комисията незабавно представя на Съвета предложение за вземане на мерки. Съветът взема решение с квалифицирано мнозинство.

Ако след изтичане на срок от три месеца, считано от сезирането на Съвета, последният не се е произнесъл, предлаганите мерки се приемат от Комисията, освен в случая, когато Съветът се е произнесъл с обикновено мнозинство против същите мерки.

Член 19

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазване на настоящата директива, най-късно до 30 юни 1993 година. Те незабавно уведомяват за това Комисията.

2. Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, последните съдържат позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им обнародване. Условиата и редът на това позоваване се определят от държавите-членки.

3. Държавите-членки представят на Комисията текста на основните разпоредби от вътрешното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 20

Държавите-членки са адресати на настоящата директива.

Съставено в Брюксел на 21 май 1991 година.

За Съвета
Председател
R. STEICHEN

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ГРАДСКИТЕ ОТПАДЪЧНИ ВОДИ

А. Канализационни системи ⁽¹⁾

Канализационните системи съблюдават изискванията относно обработката на отпадъчните води.

Проектирането, изграждането и поддръжката на канализационните системи се извършва на базата на най-напредналите технически знания, без да води до прекомерни разходи, по-специално що се отнася до:

- обема и характеристиките на градските отпадъчни води,
- предотвратяване на течовете,
- ограничаване на замърсяването на водите в приемниците вследствие на прекомерното количество органични вещества от поройни дъждове.

Б. Изливания, произхождащи от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, във водите в приемниците ⁽¹⁾

1. Пречиствателните станции за отпадъчни води са проектирани и изменени така, че да позволяват вземането на представителни проби от постъпващите отпадъчни води и от изпусканите пречистени води, преди изливането им във водите в приемниците.

2. Изливането от пречиствателните станции градски отпадъчни води, пречистени съгласно член 4 и 5 от настоящата директива, отговарят на изискванията в таблица 1.

3. Градските отпадъчни води, изливани от пречиствателните станции в чувствителни зони, подложени на евтрофизация, като идентифицираните в Приложение II, точка А, буква „а”, отговарят, освен това, на изискванията в таблица 2 на настоящото приложение.

4. По-строги изисквания от посочените в таблици 1 и/или 2, при нужда, се прилагат, за да се гарантира, че водите в приемниците отговарят на всяка друга директива в тази област.

5. Пунктовете на изливане на градските отпадъчни води се избират по възможност така, че да се сведе до минимум въздействието върху водите в приемниците.

⁽¹⁾ Предвид факта, че практически е невъзможно да бъдат изградени канализационни системи и пречиствателни станции, позволяващи обработката на всички отпадъчни води при ситуации като изключително силни валежи, държавите-членки взимат решения за мерките по ограничаване на замърсяването в резултат на прекомерно количество органични вещества от поройни дъждове. Тези мерки могат да се основават на степента на разреждане или на капацитета спрямо дебита през сухи периоди или да посочват приемлив брой прекомерно количество органични вещества за всяка година.

В. Промислени отпадъчни води

Промислените отпадъчни води, които попадат в канализационните системи и пречиствателните станции на градските отпадъчни води се подлагат на предварителна обработка, необходима за:

- опазване здравето на персонала, работещ по канализационните системи и в пречиствателните станции,
- подsigуряване на канализационните системи, пречиствателните станции и свързаните с тях оборудвания срещу повреди,
- да се гарантира безпрепятственото функциониране на пречиствателната станция за отпадъчни води и обработката на утайките,
- да се съблюдава изливането от пречиствателните станции води да не увреждат околната среда и да не водят до нарушаване на други директиви на общността по отношение на водите в приемниците,
- осигуряване отвеждането на утайките при пълна безопасност и по начин, приемлив за околната среда.

Г. Референтни методи за контрол и оценка на резултатите

1. Държавите-членки следят за прилагането на методи на наблюдение, съответстващи най-малко на описаните по-долу изисквания.

Методи, различни от предвидените в точка 2, 3 и 4, могат да бъдат използвани при условие, че може да се докаже, че те позволяват да се получат равностойни резултати.

Държавите-членки представят на Комисията всички релевантни информации, отнасящи се до прилаганите методи. В случай, че Комисията счете, че изложените в точка 2, 3 и 4 условия, не са изпълнени, тя предлага на Съвета подходящо предложение.

2. Пробите се вземат на период от 24 часа, пропорционално на дебита или на равни интервали от време, на определен пункт при изхода и, в случай на нужда, при входа на пречиствателната станция, за да се провери дали са спазени изискванията на настоящата директива относно изливането на отпадъчни води.

Прилагат се международно признати лабораторни практики за предотвратяване на промяната в състоянието на пробите между момента на вземането и момента на анализа.

3. Минималният брой проби за вземане на редовни интервали през цялата година се определя в зависимост от размерите на пречиствателната станция:

- ЕЖ между 2 000 и 9 999: 12 проби през първата година.

4 проби през следващите години, ако може да се докаже, че водите отговарят на разпоредбите на настоящата директива през първата година; в случай, че една от 4-те проби не отговаря на нормите, следващата година се вземат 12 проби.

- ЕЖ между 10 000 и 49 999: 12 проби.

- ЕЖ 50 000 или повече: 24 проби.

4. Приема се, че пречистените отпадъчни води спазват определените за различните параметри стойности, ако за всеки отделно взет параметър, проби показват спазването на стойностите за всеки отделен параметър, съобразно следните разпоредби:

а) за параметрите, фигуриращи в таблица 1 и в член 2, точка 7, максималният брой проби, които може да не съответстват на стойностите концентрация и/или процентите редуция, посочени в таблица 1 и в член 2, точка 7, е уточнен в таблица 3;

б) за параметрите, фигуриращи в таблица 1 и изразени в стойности концентрация, максималният брой проби, взети при условия на нормална експлоатация, не трябва да се отклонява с повече от 100% от параметричните стойности. За стойностите в концентрация, отнасящи се до общото съдържание на твърда материя в суспензия, отклонението може да достигне до 150%;

в) за параметрите, фигуриращи в таблица 2, средната годишна стойност на пробите трябва, за всеки отделен параметър, да отговаря на съответните стойности.

5. При оценка на качеството на съответната вода, екстремните стойности не се взимат предвид, в случай че се дължат на изключителни обстоятелства като силни валежи.

Таблица 1 : Изисквания относно изхвърляните от пречиствателни станции градски отпадъчни води, подложени на разпоредбите на член 4 и 5 от настоящата директива. Прилага се стойността на концентрацията или процента на редукция.

Параметри	Концентрация	Минимален процент на снижение ⁽¹⁾	Референтен метод на измерване
Биохимична потребност от кислород (БПК5 при 20° C) без нитрификация ⁽²⁾	25 mg/l O ₂	70 – 90 40 съгласно член 4, параграф 2	Хомогенизирана проба, нефилтрирана, нито утаена. Установяване на разтворения кислород преди и след 5-дневна инкубация при 20° C ± 1 °C, при пълна тъмнина. Добавя се инхибитор на нитрификация.
Химична потребност от кислород (ХПК)	125 mg/l O ₂	75	Хомогенизирана проба, нефилтрирана, нито утаена. Калиев бихромат.
Общо твърди вещества в суспензия	35 mg/l ⁽³⁾ 35 съгласно член 4, параграф 2 (над 10 000 ЕЖ) 60 съгласно член 4, параграф 2 (от 2 000 до 10 000 ЕЖ)	90 ⁽³⁾ 90 съгласно член 4, параграф 2 (над 10 000 ЕЖ) 70 съгласно член 4, параграф 2 (от 2 000 до 10 000 ЕЖ)	- Филтриране на представителна проба с мембрана 0,45µm, изсушаване при 105° C и претегляне - Центрофугиране на представителна проба (най-малко 5 минути при средно ускорение от 2 800 до 3 200 g), изсушаване при 105° C и претегляне.

⁽¹⁾ Редукция спрямо стойностите на входа

⁽²⁾ Този параметър може да бъде заменен от друг: общ органичен въглерод (ООВ) или обща потребност от кислород (ОПК), в случай че може да бъде установена зависимост между БПК5 и ползвания параметър)

⁽³⁾ Това изискване е избирателно

Изследванията на изхвърлени води, произлизащи от лагуниране трябва да се извършват върху филтрирани проби; въпреки това, концентрацията на общото количество твърди вещества в суспензия в нефилтрирани проби не трябва да превишава 150 mg/l.

Таблица 2: Изисквания относно градските отпадъчни води, изхвърляни от пречиствателни станции в чувствителни зони, податливи на еутрофизация, идентифицирани според Приложение II, точка А, буква „а”. В зависимост от местните условия се прилагат двата или единият от двата параметъра. Прилага се стойността на концентрацията или процента на редукция.

Параметри	Концентрация	Минимален процент на редукция ⁽¹⁾	Референтен метод на измерване
Общо фосфор	2 mg/l P (ЕЖ между 10 000 и 100 000) 1 mg/l P (ЕЖ над 100 000)	80	Спектрофотометрия чрез молекулярна абсорбция
Общо азот ⁽²⁾	2 mg/l N (ЕЖ между 10 000 и 100 000) 1 mg/l N (ЕЖ над 100 000) ⁽³⁾	70-80	Спектрофотометрия Чрез молекулярна абсорбция

⁽¹⁾ Редукция спрямо стойностите на входа.

⁽²⁾ Общо азот означава общата стойност на азота, получен по метода на Кжелдал (органичен азот + NH_3), азота, съдържащ се в нитратите (NO_3) и азота, съдържащ се в нитритите (NO_2).

⁽³⁾ Друга възможност: средната дневна стойност не трябва да надхвърля 20 mg/l N. Това изискване се отнася за температура на водата най-малко 12 °C по време на функционирането на биологическия реактор на пречиствателната станция. Условието за температурата може да бъде заменено от ограничаване на времето на функциониране, като се държи сметка за регионалните климатични условия. Тази възможност се предлага само при условие, че може да се докаже, че условията, посочени в точка Г.1 на настоящото приложение са изпълнени.

Таблица 3

Брой проби, взети през определена година	Максимален брой проби, показващи отклонение
4-7	1
8-16	2
17-28	3
29-40	4
41-53	5
54-67	6
68-81	7
82-95	8
96-110	9
111-125	10
126-140	11
141-155	12
156-171	13
172-187	14
188-203	15
204-219	16
220-235	17
236-251	18
252-268	19
269-284	20
285-300	21
301-317	22
318-334	23
335-350	24
351-365	25

ПРИЛОЖЕНИЕ II

КРИТЕРИИ ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА ЧУВСТВИТЕЛНИ ЗОНИ И НА ПО-СЛАБО ЧУВСТВИТЕЛНИ ЗОНИ

А. Чувствителни зони

Маса вода трябва да бъде идентифицирана като чувствителна, в случай че принадлежи към една от следните групи:

а) Естествени сладководни езера, други сладководни басейни, устия на реки и крайбрежни води, за които е установено, че са еутрофни или биха се превърнали в еутрофни в кратки срокове, ако не се вземат защитни мерки.

При оценка на необходимостта от редуциране на допълнителни елементи чрез допълнителна обработка може да се имат предвид следните аспекти:

- i) езера и потоци, заустващи в езера /язовири/, затворени заливи, за които е установено, че обменът на вода е слаб, което може да породи феномен на акумулация. В тези зони следва да се предвиди елиминиране на фосфор, освен ако може да се докаже, че това елиминиране няма да окаже въздействие върху нивото на еутрофизация. Следва също да се предвиди елиминиране на азота, в случай че изхвърляните води произлизат от големи агломерации;
- ii) устия на реки и други крайбрежни води, за които е установено, че обменът на вода е слаб или че получават големи количества допълнителни елементи. Изливаната вода от малки агломерации обикновено е от слабо значение за тези зони, но що се отнася до изхвърляните води от големи агломерации, трябва да се предвиди елиминирането на фосфора и/или азота, освен ако може да се докаже, че това елиминиране няма да окаже въздействие върху нивото на еутрофизация.

б) Повърхностни сладки води, предназначени за каптиране на питейна вода, които, в случай че не бъдат взети мерки, биха могли да съдържат концентрация на нитрати, превишаваща предвидената в съответните разпоредби на Директива 75/440/ЕИО на Съвета от 16 юни 1975 г. за необходимите качествени показатели на повърхностните води, предназначени за производство на питейна вода в държавите-членки ⁽¹⁾.

в) Зони, за които е необходима допълнителна обработка към обработката, предвидена в член 4 от настоящата директива, за задоволяване изискванията на директивите на Съвета.

Б. По-малко чувствителни зони

Дадена маса или зона морска вода може да се идентифицира като по-малко чувствителна зона в случай, че изливането на отпадъчни води не уврежда околната среда, поради морфологията, хидрологията или специфичните хидроложки условия на съответната зона.

При идентифициране на по-малко чувствителните зони, държавите-членки държат сметка за факта, че изливането в нея количества органични вещества могат да бъдат прехвърлени към съседни зони, където биха увредили околната среда. Държавите-членки признават присъствието на чувствителни зони извън националната си юрисдикция.

По време на идентифицирането на по-слабо чувствителни зони се държи сметка за следните елементи:

⁽¹⁾ ОВ № L 194, 25.7.1975, с.26. Директива, изменена и допълнена с Директива 79/869/ЕИО (ОВ № L 271, 29.10.1979, с.44.).

Отворени заливи, устия на реки и други крайбрежни води с добър обмен на вода и без риск от еутрофизация или загуба на кислорода или за които се смята малко вероятно да станат еутрофни или да понесат загуби на кислород вследствие изливане на градски отпадъчни води.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ПРОМИШЛЕНИ ОТРАСЛИ

1. Преработка на мляко.
 2. Производство на продукция на базата на плодове и зеленчуци.
 3. Производство и бутилиране на безалкохолни напитки.
 4. Преработка на картофи.
 5. Месна промишленост.
 6. Производство на бира.
 7. Производство на алкохол и алкохолни напитки.
 8. Производство на животински храни на базата на растителни продукти.
 9. Производство на желатин и лепило на базата на кожи и кости.
 10. Производство на малц.
 11. Рибна промишленост.
-